

deraf vilde altsaa blive, at Stænderforsamlingerne derovre vilde faae det meget mageligt; men derved kommer man da aabenbart i Strid med hele den Forsatning, som det i Kundgjørelsen af 28de Januar er paatænkt at give. Jeg troer altsaa som sagt, at disse Tvivl i væsentlig Grad vilde svinde bort, ved at see hen til den Maade, hvorpaa det i Hertugdømmernes Forsatninger er betegnet, hvad der skal være Særligt.

Kirke- og Underviisningsministeren. Der har ikke for Ministeriet været særlig Opfordring til nogen Udtalelse ved Størstedelen af de Foredrag, som ere blevne holdte idag. De Fleste af dem, der have udtalt sig, have endt med at erklære, at de dog vilde stemme for denne 3die Vedtagelse af Grundlovsindskrænkningen, og der kunde da saaledes ikke være nogen egentlig Anledning for Regeringen til at gaae ind paa enkelte Uttringer med Hensyn til Fællesforsatningen, som ere komne frem under disse Forhandlinger, da der jo senere vil blive en fuldstændigere Leilighed til at omhandle dens Indhold. Det var endog altsaa Tilfældet, at en æret Rigsdagsmand, om hvem jeg tilstaaer, at jeg mindst vilde have troet, at han skulde have udtalt nogen Tilboielighed til at ville stemme for den nu foreliggende Grundlovsindskrænkning, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Ddense Amts 2den Valgfreds (Grundtvig), udtalte, at han ikke vilde have været saa ganske uvillig dertil under den Forudsætning, at en yderligere Bestemmelse med Hensyn til Indholdet i § 2 paa en eller anden Maade kunde være blevet bragt tilveie. At han i denne Henseende ikke vilde finde nogen absolut eller skarp Modstand fra Ministeriets Side, at han overhovedet ikke i

Realiteten selv kunde finde den allermindste Modstand, maatte fremgaae af, hvad der allerede oftere og gjentagne Gange er blevet udtalt af Ministeriet, nemlig, at der hos Ministeriet ikke er Stygge af Tvivl om, at netop § 2 har det Indhold, som den ærede Rigsdagsmand ønsker skal ligge deri. Der er ikke fra Ministeriets Side den allermindste Tvivl derom, og det kan altsaa i Realiteten ikke have det Allermindste imod, at denne Paragraph fik en yderligere Bestyrkelse. Der er nylig af den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, i den Henseende fremsørt nogle Uttringer, som forekomme mig at være af Bigtighed, for at vise, at man i Virkeligheden har lagt noget Urigtigt ind i Begrebet og Betydningen af Ordet „udtryffeligt“. Saa udtryffeligt, som Sproget formaaer, er det saaledes i § 2 erklæret, at den hele Presselovgivning hører med til det, som skal udgjøre Danmarks særlige Anliggender; dette kan ikke negtes paa nogen Maade, naar man ikke vil fornegte Ordens almindelige Betydning, thi der staaer ikke alene at „Justits- og Politivæsenet“ hører til de særlige Anliggender, men ogsaa: „den almindelige Lovgivning vedkommende borgerlige Forhold, Forbrydelser og Rettergang“. Der er intet Menneske, der fornøstigtviis kan benegte, at derunder hører ogsaa Presselovgivningen.

R e t t e l s e r i Grundtvigs Foredrag.

- Nr. 6, Sp. 86, Lin. 26 f. o.: „allerførste“ læs: „Allerførste“
 — — Sp. 88, Lin. 10 f. n.: „paalaae de“ læs: „paalaae den“
 Nr. 7, Sp. 90, Lin. 15 f. o.: „plaa“ læs: „glat“.